

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE LEUVEN.
Afdeling burgerlijke rechtbank
Zevende kamer.

Zitting: 22 mei 2012.

Eindvonnis

Rol nr.: 08/773/A

Inzake:

_____, met ondernemingsnummer _____,
 _____, met vennootschapszetel te _____,
 - eiseres, ter zitting vertegenwoordigd door meester _____ en meester
 loco meester _____, advocaat te _____,
 _____, waar woonstkeuze wordt gedaan

tegen:

Het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering

- verweerster, ter zitting vertegenwoordigd door meester _____ loco meester
 advocaat te _____

I. De procedure

Bij dagvaardingsexploot dd. 27.3.2008 werd door eiseres verzet aangetekend ex art.157 §4 D.R.O tegen de beslissing vande Rekenplichtige van het Herstelfonds, tot het opleggen van een administratieve geldboete ad 5.000 euro aan eiseres voor het op 26.06.2007 vastgestelde verbreken van een op 26.06.2007 bekrachtigd stakingsbevel van 15.06.2007 op het perceel gelegen te

_____ inzake de ingebruikname van een betonplaat en het middels deurwaardersexploot dd.27.02.2008 betekende dwangbevel van de Rekenplichtige van het Herstelfonds dd.19.2.2008.

In hoofdorde wordt gevorderd de administratieve geldboete kwijt te schelden en verweerster te veroordelen tot de terugbetaling ervan aan eiseres meer de moratoire en gerechtelijke intresten; Ondergeschikt de administratieve geldboete te herleiden tot een milde geldboete (s.1 dossier rb.).

Bij tussenvonnis dd. 30.6.2009 van de zevende kamer van deze rechtbank werd het dossier voorgelegd aan de voorzitter van deze rechtbank om over het aangevoerde verdelingsincident uitspraak te doen en te oordelen of de zaak anders moet worden toegewezen (s.13 dossier rb.).

Bij beschikking dd. 11.08.2009 oordeelde de voorzitter van deze rechtbank, na advies van het Openbaar Ministerie dat de zaak diende toegewezen te worden aan de zevende kamer van deze rechtbank. Er werd gesteld dat het tot de volheid van bevoegdheid van deze rechtbank behoort om de externe en interne wettelijkheid van de administratieve geldboete te onderzoeken en na te gaan of aan alle voorwaarden is voldaan om een administratieve geldboete te kunnen opleggen (s.22 dossier rb.).

Bij beschikking dd. 17.05.2011 van de zevende kamer werden conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald in toepassing van art.747 §2 lid 5 Ger.W.(s.27 dossier rb.).

In syntheseconclusie dd. 30.12.2011 vordert eiseres om haar vordering tot verzet ex art. 157 §4 van het D.R.O. ontvankelijk en gegrond te verklaren tegen de beslissing van de Rekenplichtige van het Herstelfonds, tot het opleggen een administratieve geldboete ad 5.000 euro aan eiseres voor het op 26.06.2007 vastgestelde verbreken van een op 26.06.2007 bekrachtigd stakingsbevel van 15.06.2007 op het perceel gelegen te inzake de ingebruikname van een betonplaat en het middels deurwaardersexploot betekende dwangbevel van de Rekenplichtige van het Herstelfonds dd.19.02.2008. Zodoende in hoofdde de administratieve geldboete kwijt te schelden en verweerster te veroordelen tot de terugbetaling ervan meer de moratoire en gerechtelijke intresten. Ondergeschikt de administratieve geldboete te herleiden tot een milde geldboete (s.35 dossier rb.).

In syntheseconclusie dd. 26.01.2012 vordert verweerster om de eis af te wijzen als ongegrond (s.36 dossier rb.).

II. Feitelijke gegevens

Eiseres is exploitant van een perceel dat zij huurt van het echtpaar _____ gelegen te _____ aan de _____

Dit perceel is volgens het oorspronkelijk gewestplan van _____ van 1977 gelegen in 'industriegebied', later gewijzigd in 'stedelijk ontwikkelingsgebied' bij besluit van de Vlaamse regering van 23.6.1998, maar dit besluit en het bijzonder plan van aanleg _____

_____ werd op 9.9.2009 door de Raad van State vernietigd (arrest _____), nadat _____ hiertegen op 2 maart 2004 een verzoekschrift tot nietigverklaring had ingediend (er werd gesteld dat art.4 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften onwettig is en dus ook het bijzonder plan van aanleg dat zijn rechtsgrond vindt in het onwettig bevonden voorschrift).

Er volgde een nieuwe beslissing van _____ en een M.B. van 23.06.2011 houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg genaamd van _____

Hierin werd het volgende bepaald:

Gelet op het arrest van de Raad van State van 9 september 2009 (nr. 195.854);

Gelet op het verzoek van de gemeenteraad van _____ van 22 december 2010 om het bijzonder plan van aanleg _____ dat volgens het vernietigingsarrest van de Raad van State aangetast is door een onwettigheid, opnieuw goed te keuren;

Overwegende dat het gewestplan _____ het plangebied van het bijzonder plan van aanleg _____ grotendeels bestemt als gebied voor stedelijke ontwikkeling en deels als buffergebied;

Overwegende dat het arrest van de Raad van State zowel het besluit van de gemeenteraad van 29 augustus 2003 houdende de definitieve aanvaarding van het BPA _____ als het ministerieel besluit van 2 december 2003 houdende de goedkeuring van het voormeld BPA vernietigt op basis van het onwettig gewestplan voorschrijft namelijk "gebied voor stedelijke ontwikkeling";

Overwegende dat art.7.4.2/1 §1 van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening bepaalt dat alle bijzondere plannen van aanleg die zijn opgemaakt voor gebieden beheerst door een gewestplanvoorschrift dat de opmaak van een bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan oplegt voordat het gebied kan worden ontwikkeld, geldig kan worden verklaard met ingang van de datum van de inwerkingtreding ervan voor zover het wettigheidsgebrek beperkt is tot het stedenbouwkundig voorschrift in het gewestplan dat aan het BPA ten gronde ligt;

Overwegende dat art.7.4.2/1 §2 van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening de Vlaamse Regering machtigt om op verzoek van de gemeenteraad voor een reeds vernietigd bijzonder plan van aanleg als gevolg van een dergelijk onwettig gewestplanvoorschrift het besluit van de gemeenteraad houdende de definitieve vaststelling van dat plan opnieuw goed te keuren en het plan ongewijzigd gelding te verlenen voor de percelen waarop het arrest betrekking heeft;

Overwegende dat uit het bij het verzoek van de gemeenteraad toegevoegde dossier blijkt dat de bij art.7.4.2/1 §1 en §2 van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening, gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, voorgeschreven formaliteiten vervuld zijn;

Overwegende dat het plangebied een klein deel van de regionale bedrijvsite langs het kanaal _____; dat het geheel past in het algemeen kader dat het projectgebied _____ omschrijft; dat een renovatie van de kanaalzone voorzien wordt evenals een bundeling van stedelijke bedrijvfuncties in functie van de huidige situatie van de betrokken site en de verbeterde ontsluiting; dat enkel aanhorige kantoorfuncties toegelaten zijn, dat de typische grootschalige kleinhandel niet aanvaard doch verwezen wordt naar de bestaande concentratie in de vaartzone; dat een beperkte

inbuffering van de bedrijvigheid voorzien is binnen het plangebied; dat het voorstel de opties van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen respecteert;

Overwegende dat het bijzonder plan van aanleg nog steeds past in een ruimer geheel van het projectgebied van en van de in het bijzonder; dat de bepalingen uit het vernietigde BPA conform zijn met de doelstellingen van het ruimtelijk structuurplan en nog steeds als een valabele basis kunnen beschouwd worden voor de ontwikkeling van het plangebied;

Overwegende dat het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid inzonderheid op art.8, een watertoets invoert; dat het gebied niet gelegen is in overstromingsgevoelig gebied; dat er rekening gehouden wordt met de aanwezige waterloop en de waterweg ; dat de gewestelijke en provinciale stedenbouwkundige verordeningen betreffende de opvang van hemelwaters van toepassing blijven;

Besluit: Het besluit van de gemeenteraad van 29 augustus 2003 houdende definitieve vaststelling van het bijzonder plan van aanleg van de wordt opnieuw goedgekeurd en het bijzonder plan van aanleg wordt voor de toekomst ongewijzigd geldigheid verleend voor de percelen waarop het arrest (nr. van 9 september 2009 betrekking heeft.

Er werd opnieuw een vernietingsberoep ingesteld bij de Raad van State dat nog hangende is.

Volledigheidshalve merkt de rechtbank op dat naast het beroep bij de Raad van State, tevens door een beroep tot vernietiging van art.53 van het decreet van het Vlaams Gewest van 16.7.2010 houdende aanpassing van de VCRO van 15.5.2009 en van het decreet van 10.3.2006, houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid bij het Grondwettelijk Hof werd ingesteld, hetwelk werd verworpen bij arrest dd.25.1.2012 (A.R.

Dat artikel bepaalt:

'Aan titel VII, hoofdstuk IV, afdeling I, van de V.C.R.O. wordt een artikel 7.2.4/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

Art.7.4.2/1 §1: De bijzondere plannen van aanleg die worden of zijn opgemaakt voor gebieden beheerst door een gewestplanvoorschrift dat de opmaak van een bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan oplegt voordat het gebied kan worden ontwikkeld, worden geldig verklaard met ingang van de datum van inwerkingtreding ervan. De geldigverklaring is beperkt tot het wettigheidsgebrek dat het bijzonder plan van aanleg rechtsgrond vindt in een onwettig stedenbouwkundig voorschrift uit het gewestplan.

De geldigverklaring geldt tot het tijdstip van de inwerkingtreding van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat, voor het gebied waarop het betrekking heeft, het bijzonder plan van aanleg vervangt.

§2: *De Vlaamse Regering is ertoe gemachtigd om op verzoek van de gemeenteraad een besluit van de gemeenteraad houdende definitieve vaststelling van een bijzonder plan van aanleg dat volgens een vernietigingsarrest van de Raad van State aangetast is door de in § 1, eerste lid, vermelde onwettigheid, opnieuw goed te keuren en het bijzonder plan van aanleg voor de toekomst ongewijzigd gelding te verlenen voor de percelen waarop het arrest betrekking heeft.*

2005:

Op 14.1.2005 werd P.V. opgesteld wegens het op dit perceel uitvoeren van wederrechtelijke bouwwerken (aanleggen van een betonplaat), zijnde vergunningsplichtige werken zonder voorafgaande vergunning en in strijd met het B.P.A. (bijzonder plan van aanleg).

Er werd een mondeling bevel tot stopzetting der werken gegeven.

(STUK NIET GEVOEGD)(stuk wel gevoegd in het dossier 08.191.
:en week eerder behandeld voor dezelfde zetel).

2007:

Volgens P.V. dd.18.06.2007 verzonden op 19.6.2007 aan:
-de vennootschap

werd op 15.06.2007 (tijdens een controle) vastgesteld dat op voormeld perceel de werken effectief werden verdergezet in strijd met het stakingsbevel dd.14.1.2005 en werd opnieuw mondeling op 15.06.2007 de staking der werken gelast (s.4 dossier E).

In dit navolgend p.v. van 18.06.2007 van vaststelling van een stedenbouwkundig misdrijf met verbreking van een bekrachtigd stakingsbevel, werd het volgende gesteld:

....

Beschrijving van de wederrechtelijke bouwwerken: verbreken van het bekrachtigd stakingsbevel van 20.1.2005 (ref.).

Omschrijving: aanleggen van een betonplaat in de bufferzone 3 van het goedgekeurde bijzonder plan van aanleg (MB van 2-12-2003) langsheen de kerkhofmuur, in beperkte mate zone voor plaatsgebonden bedrijvigheid-zone A- sektor 3, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning en met verbreking van het bekrachtigd stakingsbevel van 20 januari 2005.

...

Administratieve inlichtingen:

Bij het stadsbestuur werd geen aanvraag ingediend met betrekking tot de betonverharding op het betrokken kadastrale perceel.

De werken zijn in overtreding met de voorschriften evoegd bij de bufferzone 3 van het bijzonder plan van aanleg: nr. W6 (KB/MB. dd. 20/12/2003)

Situering van de inbreuk:**Het perceel ligt:**

°in een bijzonder plan van aanleg nr. W6 (MB. 02.12.2003).

°niet in een goedgekeurde verkaveling

°in de zone omschreven in het gewestplan als: stedelijk ontwikkelingsgebied (BVR van 23.06.1998)

°niet in een beschermd landschap of stadsgezicht

°niet binnen de grenzen van een beschermd monument

Nuttige opmerkingen:

°de stopzetting der ongeoorloofde werken en handelingen werd ter plaatse medegedeeld aan (afgevaardigde van de vennootschap op datum van 15.06.2007 omstreeks 11 uur, die het mondeling bevel tot stopzetting van de werken ondertekend heeft;

°tijdens de vaststelling was het aannemingsbedrijf

(camionette met laadbak-nummerplaat de vloerplaat aan het uitvoeren, net betond voor de gewapende vloerplaat werd aangeleverd door betonmixers van het bedrijf

verklaarde in aanwezigheid van de bouwcontroleur m
de politieinspecteur dat de werken ondanks de mondelinge stopzetting-
alsnog zouden voltooid worden;

°de geschatte oppervlakte van de betonplaat bedraagt +/- 45 m x 30 m = 1350 m².

°bij een hevige stortbui ... gedurende 10 min. maakt dat voor de hier vermelde oppervlakte en gelet op het niet doorlatend karakter: $1 \text{ L} \times (60 \times 10) \times 1350 = 810.000 \text{ L}$ hemelwater dient afgevoerd.

°ter plaatse werden geen elementen (hemelwaterputten, bufferbekkens) aangetroffen die er op wijzen dat voldaan werd aan de gewestelijke/provinciale hemelwaterverordening.

°aangezien het noch een militair, noch een openbaar domein, noch een verharding bij een verguld woongebouw betreft en de verharding zich niet beperkt tot een strikt noodzakelijke toegang is conform art.3 van ' het besluit van de Vlaamse regering van 14 april, 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (+latere wijzigingen) ' de aanleg van de verharding niet vrijgesteld van een stedenbouwkundige vergunning. De vereiste stedenbouwkundige vergunning ontbreekt evenwel.

°het beton werd geleverd door:

°de inbreuk is geen alleenstaand feit voor de overtreder (zie voorgaand pv 2005/002 van 14.01.2005)

voor de uitgevoerde werken is de tussenkomst van een architect niet vereist.

Dit nv werd aangetekend verzonden aan de vennootschap
de heer en mevrouw (stuk 4 dossier E).

Hiervan (mondeling stakingsbevel) werd op **15.6.2007** mondeling kennis genomen door
zie bijlage bij stuk 4 dossier E)

Dit mondeling stakingsbevel van 15.06.2007 werd op **26.6.2007** bekrachtigd (s.5 dossier E):

Op 15.06.2007 werd door een hiertoe bevoegde ambtenaar mondeling de staking gelast van de hierna volgende werken, daar vastgesteld werd dat deze zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd.

Het betreft het aanleggen van een betonplaat langsheen de kerkhofmuur met verbreking van het bekrachtigd stakingsbevel van 20.1.2005.....

Tijdens een controleronde op 28.06.2007 werden er door de dienst R.O. werken in overtreding bevonden en hiervan werd een P.V. opgesteld op **2.7.2007** zijnde een navolgend P.V. van vaststelling-verbreking van bekrachtigd stakingsbevel van 26.06.2007. (s.6 dossier E).

Hierin werd het volgende vastgesteld:

...

beschrijving van de wederrechtelijke bouwwerken: verbreken van het bekrachtigd stakingsbevel van 26-06-2007

omschrijving: verbreken van het bekrachtigd stakingsbevel van 26-06-2007.

Administratieve inlichtingen:

*Bij het stadsbestuur werd geen aanvraag ingediend voor het verharden van de betonplaat
De werken zijn (niet) in overtreding met het bijzonder plan van aanleg Kolonel Begaultlaan (deel 2) nr. W6 (MB van 02-12-2003).*

Situering van de inbreuk:

Het perceel ligt:

in een bijzonder plan van aanleg

(MB van 02-12-2003)

niet in een goedgekeurde verkaveling

in de zone omschreven in het gewestplan als: stedelijk ontwikkelingsgebied (BVR van 23-06-1998)

niet in een beschermd landschap of stadsgezicht

niet binnen de grenzen van een beschermd monument

Nuttige opmerkingen:

°de ingebruikname van de verharding werd vastgesteld vanaf het aanpalend speelterrein, eigendom van met toegang via

°de ondertussen uitgeharde betonplaat werd in gebruik genomen, d.w.z. er werden twee grindbergen, betonnetten en poorten opgeslagen. Tevens werden voertuigen er aangetroffen die gelet op de opschriften en de kleurstelling toebehoren aan de firma (twee tankwagens, een aanhangwagen en twee vrachtwagens).

°op de betonplaat was op het ogenblik van de feiten niemand aanwezig

°de inbreuk is geen alleenstaand feit voor de overtreder

°het betreft een derde verbreking (verbreking van een eerste bekrachtigd stakingsbevel van 20 januari 2005, verbreking van de mondelinge stopzetting van 15-06-2007 en bij deze een verbreking van het bekrachtigd stakingsbevel van 26-06-2007).

Ingevolge de door eiseres begane inbreuk werd op een administratieve geldboete opgelegd van 5.000 euro op grond van art. 154, 5° lid D.R.O.

Op 9.11.2007 volgde de beslissing van de rekenplichtige van het herstelfonds, aangetekend verzonden op 9.11.2007 aan tot het opleggen van een administratieve geldboete van 5.000 (s.3 dossier E).

Hierin werd het volgende vermeld:

Bij proces-verbaal van 2.07.2007, betrekking hebbend op een controle van 28.06.2007 en waarvan afschrift in bijlage, werd vastgesteld dat op het perceel le werken werden verdergezet in overtreding van het stakingsbevel van 15.06.2007 (zie bijlage), bekrachtigd op 26.06.2007 door de stedenbouwkundig inspecteur.

Er werd reeds een geldboete opgelegd nav een controle op 19.06.2007. Dit had eveneens betrekking op het stakingsbevel van 15.06.2007, bekrachtigd op 26.06.2007. Het bekrachtigd stakingsbevel van 15.06.2007 werd vooralsnog niet opgeheven, zodat het nog steeds een legale grond is voor het opleggen van een geldboete, ook al is er reeds een doorbreking vastgesteld.

Ik lees in het pv van 2.07.2007 dat er verwezen wordt naar ' het bekrachtigd stakingsbevel van 26.06.2007. Daarmee wordt bedoeld het stakingsbevel van 15.06.2007, bekrachtigd op 26.06.2007. Trouwens, de bekrachtigingsbeslissing van 26.06.2007 verwijst uitsluitend naar het pv van 15.06.2007.

U kunt niet onwetend zijn over de draagwijdte van deze nieuwe geldboete, gezien het nu reeds de derde doorbreking betreft. Zie ook reeds het stakingsbevel van 20.01.2005.

Het pv vermeldt nog steeds het oude adres. Uw advocaat was goed op de hoogte over wie het ging, ook al was het adres verkeerd. Dit zal u niet kunnen opwerpen om een nieuwe geldboete te ontlopen.

*Het BPA
rechtsgevolgen heeft.*

is nog steeds niet vernietigd, zodat het nog steeds

*Het voortzetten van de werken in strijd met het stakingsbevel wordt in uwen hoofde
gesanctionneerd met een administratieve geldboete van 5.000 euro, krachtens art. 156
D.R.O.*

Hierbij verzoeken wij U

*Opgepast: indien wordt vastgesteld dat de werken nog worden voortgezet na de
vaststelling van de doorbreking op 28.06.2007 en het stakingsbevel nog niet werd
opgeheven door de rechter in kortgeding is een nieuwe administratieve geldboete
verschuldigd.*

*Op 4.12.2007 werd een aanzetkend schrijven (niet afgehaald door eiseres) verzonden
naar met in bijlage een aangetekende
brief dd. 9.11.2007 niet afgehaald. (stukken 2 en 3 dossier E).*

In voormeld schrijven van 9.11.2007 werd het volgende vermeld:

*Bij proces-verbaal van 2.07.2007, betrekking hebbend op een controle van 28.06.2007 en
waarvan afschrift in bijlage, werd vastgesteld dat op het perceel
te werken werden verder gezet in
overtreding van het stakingsbevel van 15.06.2007 (zie bijlage), bekrachtigd op 26.06.2007
door de stedenbouwkundig inspecteur.*

*Er werd reeds een geldboete opgelegd nav een controle op 19.06.2007. Dit had eveneens
betrekking op het stakingsbevel van 15.06.2007, bekrachtigd op 26.06.2007. Het
bekrachtigd stakingsbevel van 15.06.2007 werd vooralsnog niet opgeheven, zodat het nog
steeds een legale grond is voor het opleggen van een geldboete, ook al is er reeds een
doorbreking vastgesteld.*

*Ik lees in het pv van 2.7.2007 dat er verwezen wordt naar ' het bekrachtigd stakingsbevel
van 26.06.2007 '. Daarmee wordt bedoeld het stakingsbevel van 15.06.2007, bekrachtigd
op 26.06.2007. Trouwens, de bekrachtigingsbeslissing van 26.06.2007 verwijst uitsluitend
naar het pv van 15.06.2007.*

*U kunt niet onwetend zijn over de draagwijdte van deze nieuwe geldboete, gezien het nu
reeds de derde doorbreking betreft. Zie ook reeds het stakingsbevel van 20.01.2005.*

*Het pv vermeldt nog steeds het oude adres. Uw advocaat was goed op de hoogte over wie
het ging, ook al was het adres verkeerd. Dit zal u niet kunnen opwerpen om deze nieuwe
geldboete te onlopen.*

*Het BPA
rechtsgevolgen heeft.*

is nog steeds niet vernietigd, zodat het nog steeds

*Het voortzetten der werken in strijd met het stakingsbevel wordt in uwen hoofde
gesanctionneerd met een administratieve geldboete van 5.000 euro, krachtens art. 156 van
het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.*

Hierbij verzoeken wij u deze geldboete...

Eiseres ging niet over tot betaling.

2008:

De rekenplichtige van het Herstelfonds vaardigde op 19.2.2008 overeenkomstig art.157 D.R.O. een dwangbevel uit (s.1 dossier E).

Dit werd bij exploit van 27.2.2008 betekend (s.1 dossier E).

Het bedrag van 5.000 euro meer aankleven werd door eiseres op 5.3.2008 betaald onder alle voorbehoud zoals blijkt uit het schrijven dd.7.3.2008 van haar raadsman (s.1 dossier V).

III. In rechte

De eis is ontvankelijk want tijdig en regelmatig ingesteld (hierover bestaat geen betwisting).

-Eiseres vordert in hoofdorde kwijtschelding van de administratieve geldboete, minstens vermindering om volgende redenen:

Eerste grief: schending van art.154,5° D.R.O., art.3 Besluit Vlaamse Regering dd.28.4.2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van een bekrachtigd stakingsbevel en uit machtsoverschrijding.

Tweede grief: schending van art.99 en 146 D.R.O., art.3,29 ° lid Besluit Vlaamse Regering dd.14.4.2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, art.159 G.W., schending van de art.2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht, alsmede van de art.10 en 11 G.W., alsmede van de art.1,10 en 11 van het gecoördineerd stedenbouwdecreet van 11.10.1996, en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, inzonderheid het rechtszekerheids-, zorgvuldighheids- motiverings- en redelijkheidsbeginsel en uit machtsoverschrijding.

Voorafgaandelijke opmerkingen:

1. Verweerder verwijst in syntheseconclusie naar een zaak gekend onder A.R. 08/192/A hangende voor deze rechtbank (conclusie p.9-10-11).

Navraag van de rechtbank duidt erop dat deze zaak nog dient beslecht te worden meer bepaald op 26.6.2012.

De rechtbank kan derhalve geen kennis nemen van de conclusies, argumentatie en stukken die in voormelde zaak zijn neergelegd.

2. Wat de bevoegdheid en de rol van de rechter betreft :

Naar aanleiding van het verdelingsincident oordeelde de voorzitter van deze rechtbank:

"De voorzitter is van oordeel dat deze vordering geen betrekking heeft op de rechtmatigheid van het dwangbevel op zich, maar wel op de wettigheidscontrole van de beslissing omtrent het verzoek tot kwijtschelding, vermindering of uitstelling van betaling van de administratieve geldboete (en waarvan het dwangbevel het gevolg is).

De wettigheidscontrole van de beslissing van de stedenbouwkundig ingenieur behoort niet tot de rechtsmacht van de beslagrechter in het kader van een verzetsprocedure tegen een dwangbevel (...).

Het behoort tot de volheid van bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg om de externe en interne wettelijkheid van de administratieve geldboete te onderzoeken en na te gaan of aan alle voorwaarden is voldaan om een administratieve geldboete te kunnen opleggen."

Krachtens deze beschikking dient de rechtbank de externe en interne wettelijkheid van de administratieve geldboete na te gaan en te onderzoeken of aan alle voorwaarden is voldaan om een administratieve geldboete te kunnen opleggen.

Het gaat om een volle rechtsmacht die de rechtbank terzake heeft om de wettigheid van de administratieve geldboete te onderzoeken zonder dat er sprake kan zijn van een opportuniteitscontrole of van een kwijtschelding uit redenen van billijkheid (zie o.m. Cass. 16.2.2006, www.juridat.be).

In voormeld cassatiearrest ging het over een administratieve geldboete die in toepassing van de vreemdelingenwet van 15.12.1980 KAN worden opgelegd eens de omschreven inbreuk vaststaat (art.74/4bis §1).

In casu bepaalt art.156 §1 D.R.O. het volgende:

Onverminderd de bepalingen van afdeling 1, WORDT een administratieve geldboete van 5.000 euro opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de Stedenbouwkundig Inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, bedoeld in art. 154, 5° lid.

De rekenplichtige van het Herstelfonds heeft in deze geen enkel opportuniteitsoordeel aangaande de vraag of de administratieve geldboete überhaupt moet opgelegd worden en wat haar omvang zal zijn. Eens de doorbreking van een bekrachtigd stakingsbevel wordt vastgesteld, moet een administratieve geldboete van 5.000 euro worden opgelegd (Van Acker F. Handhavingszakboekje Ruimtelijke Ordening, Kluwer 2010, p.111).

Dit neemt niet weg dat diegene aan wie een administratieve geldboete werd opgelegd een beroep kan doen op kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling in te dienen bij de stedenbouwkundig inspecteur.

Ook kan er worden opgekomen tegen het dwangbevel en dus de wettigheid van een administratieve geldboete bij de rechtbank en dit bij een rechter met volle rechtsmacht, zijnde dus deze rechtbank (Cass. 18.03.2010,

De rechter met volle rechtsmacht beschikt over dezelfde beoordelingsmarge dan de stedenbouwkundig inspecteur bij de beoordeling van een verzoekschrift tot kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling

Zie over dit alles: Toetsing van sancties door de rechter, Intersentia, 2011, p. 116-117.

Zie ook: Liber Amicorum L. Dupont, Strafrecht als roeping, Bijdrage van A. en S. Lust, Het grondrecht op een rechter met volle rechtsmacht en de stedenbouwkundige herstellingsvordering, p. 902:

Alles wat in de beoordelingsmacht van de administratie ligt, ligt ook in de beoordelingsmacht van de rechter...

Zie tevens in dit verband Gent, 8.9.2004, niet gepubliceerd
bijgebracht door verweerster) waar werd gesteld:

Het behoort tot de volheid van bevoegdheid van de civiele rechter om de externe en interne wettelijkheid van de administratieve geldboete te onderzoeken en in het bijzonder na te gaan of alle feitelijke en wettelijke voorwaarden voor het opleggen van een dergelijke repressieve sanctie daadwerkelijk zijn vervuld.

De wettelijk voorziene mogelijkheid om tegen de administratieve geldboete bij het openbaar bestuur een verzoek, tot kwijtschelding, vermindering of uitstel in te dienen, noch de annulatiebevoegdheid van de Raad van State doen aan die bevoegdheid van de civiele rechter afbreuk.

Die andere rechtsmiddelen hebben overigens hun specifieke finaliteit.

Om te voldoen aan de vereisten van o.m. art. 6 E.V.R.M. betekent de uitoefening van een rechterlijke controle met volle rechtsmacht dat de rechter moet kunnen nagaan of de administratieve sanctie in feite en in rechte gerechtvaardigd is, en of alle wettelijke bepalingen en de algemene rechtsbeginselen, met inbegrip van het evenredigheidsbeginsel zijn nageleefd.

Dat toetsingsrecht houdt echter niet in dat de rechter om loutere redenen van opportuniteit of billijkheid het betrokken rechtssubject zou kunnen bevrijden van verplichtingen die hem wettelijk door de overheid zijn opgelegd. (zie o.m. de arresten van het Hof Mensenrechten van 13 februari 2003 en

van 4 maart 2004).

Tot slot weze nog opgemerkt dat ook voor het opleggen van een administratieve geldboete bij doorbreking van een bekrachtigd stakingsbevel minstens onachtzaamheid is vereist. De overtreder zal dienen aan te tonen dat hij zich in de onmogelijkheid bevond om het stakingsbevel na te leven, wat hij enkel zal kunnen doen als zijn gedrag foutloos is (Toetsing van sancties door de rechter, o.c., p. 120).

Concreet zal aldus door de rechtbank dienen nagegaan te worden of verweerster handelingen, werken of wijzigingen heeft aangevat/voortgezet in strijd met een bekrachtigd stakingsbevel en of aldus de feitelijke en wettelijke voorwaarden waren vervuld om op grond van het p.v. van vaststelling van de overtreding een administratieve geldboete op te leggen.

Hierna volgt een bespreking van de grieven opgeworpen door eiser

1. Wat betreft de eerste ingeroepen grief:
schending van art.154,5° D.R.O., art.3 Besluit Vlaamse Regering dd.28.4.2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van een bekrachtigd stakingsbevel en uit machtsoverschrijding.

Art.154,5° D.R.O. bepaalt het volgende:

Op straffe van verval moet het bevel tot staking binnen 8 dagen na de kennisgeving van het proces-verbaal aan de personen bedoeld in het derde lid, worden bekrachtigd door de bevoegde stedenbouwkundige inspecteur.

Eiseres stelt dat de werken geenszins werden voortgezet in strijd met de bekrachtigingsbeslissing omdat er enkel een **ingebruikname van de verharding** werd vastgesteld.

De ingebruikname van de verharding wordt klaarblijkelijk niet betwist.

Eiseres poneert verder dat er geen werken werden uitgevoerd (het aanleggen van een betonplaat langsheen de kerkhofmuur) noch voortgezet zodat er geen sprake kan zijn van een verbreking van het stakingsbevel.

Opm.: de kerkhofmuur is gelegen in bufferzone 3 van het B.P.A.

Er was dus achtereenvolgens:

- het mondeling stakingsbevel dd.15.6.07
- het navolgend p.v. van vaststelling dd.18.06.07, verzonden op 19.06.07, van vaststelling van een stedenbouwkundig misdrijf met verbreking van een bekrachtigd stakingsbevel (van 20.1.2005)
- de bekrachtigingsbeslissing dd.26.6.07 van het stakingsbevel dd.15.6.07
- het navolgend p.v. van vaststelling dd.2.7.2007 verbreking van bekrachtigd stakingsbevel

De bekrachtigingsbeslissing dd.26.06.2007 heeft betrekking op het **aanleggen** van een betonplaat langsheen de kerkhofmuur, met verbreking van het bekrachtigd stakingsbevel van 20.1.2005, op het perceel in kwestie (zie hoger-s.5 dossier E).

In de bekrachtigingsbeslissing van 26.06.2007 is op p.2,4° paragraaf vermeld:

Tenzij uitdrukkelijk anders vermeld, geldt het bevel tot staking (d.i. het mondeling stakingsbevel van 15.06.2007 en de verbreking van het stakingsbevel van 20.01.2005)

voor alle werken op het betreffende perceel, zelfs indien deze werken op zich niet vergunningsplichtig zijn of zouden worden uitgevoerd overeenkomstig voor de vaststellingen van het misdrijf verleende stedenbouwkundige vergunningen.

In het bekrachtigd stakingsbevel van 20.1.2005 (dit stuk wordt niet bijgebracht in huidige zaak maar wel in de gelijkaardige zaak die op 21.2.2012 voor dezelfde zetel werd behandeld) ging het over het volgende:

Op 14.1.2005 werd een proces-verbaal van vaststelling van een stedenbouwkundig misdrijf met bevel tot stopzetting der werken opgesteld wegens het uitvoeren van vergunningsplichtige werken op het voormeld perceel zonder voorafgaandelijke vergunning en in strijd met de voorschriften van het BPA

(-MB van 2.12.2003.)

Het ging meer bepaald om het bouwen van 8 boxen voor de opslag van zand en grint, het realiseren van funderingen voor het bouwen van minimaal 3 bijkomende boxen en het vernieuwen van de bestaande afsluiting door een afsluiting bestaande uit betonnen palen en platen met hoogte van ca 1.50 m over een afstand van ca 90 m.

Dit P.V. werd op 19.1.2005 aangetekend verzonden aan

(leverancier en plaatser van de boxwanden)

Er was op 12.1.2005 een mondeling bevel tot staken gegeven, bevel dat conform art. 154 D.R.O. werd bekrachtigd door de stedenbouwkundige inspecteur op 20.01.2005 (s.2 dossier E). In de bekrachtiging van het bevel tot staking der werken werd tevens een administratieve geldboete opgelegd van 5.000 euro aan de persoon die de handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met voornoemd bevel.

Het pv van 18.06.2007 heeft het over het aanleggen van een betonplaat in de bufferzone 3 van het goedgekeurde bijzonder plan van aanleg langsheen de kerkhofmuur zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning en met verbreking van het bekrachtigd stakingsbevel van 20.1.2005. Tijdens de vaststellingen (op 15.06.2007) was het aannemingsbedrijf de vloerplaat aan het uitvoeren (s.4 dossier E).

Het pv van vaststelling dd.2.7.2007 houdende vaststelling-verbreking van het bekrachtigd stakingsbevel van 26.06.2007 heeft het over het verharderen van de betonplaat waarvoor geen aanvraag werd ingediend en de ingebruikname van de verharding.

Aldus kan de stelling van eiseres niet worden gevolgd waar zij stelt dat er enkel een ingebruikname van de verharding gebeurde nu het bevel tot staking gold voor alle werken op het perceel, vergunningsplichtig of niet, terwijl er tevens sprake is van het verharderen van de betonplaat.

Terzake kan worden verwezen naar de rechtspraak desbetreffend bijgebracht door verweerster o.a.

-Gent, 8.9.2004:

Appellant vergist zich overigens waar hij meent dat een stakingsbevel enkel betrekking kan hebben op vergunningsplichtige werken.

Een stakingsbevel impliceert zondermeer dat niet mag worden verdergewerkt aangezien niet-vergunningsplichtige werken, zoals in casu werd vastgesteld, evenzeer de verdere afwerking, en daarom het instaatstellen voor gebruik van het gebouw, beogen.

-Kortgeding 22.11.2004:

De pleisterwerken en de dakbedekking zijn geen vergunningsplichtige werken, doch strekken ertoe het gebouw, waarop een stopzettingsbevel rustte, verder te voltooien en klaar te maken voor gebruik en bewoning, hetgeen als voortzetting van de werken, in strijd met het stakingsbevel moet worden beschouwd.

Het p.v. geldt tot bewijs van het tegendeel (art. 148 D.R.O.).

Volgens de stedenbouwkundig inspecteur was de verharding overigens vergunningsplichtig gezien de verharding niet viel onder art.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is.

De administratieve geldboete die werd opgelegd bij beslissing van 9.11.2007 slaat op het overtreden op 28.06.2007 van het op 26.06.2007 bekrachtigd stakingsbevel van 15.6.2007, met andere woorden niet alleen op de ingebruikname maar ook op de verharding.

De ingebruikname van de verharding is het logisch vervolg op de verharding:

-in het p.v. van 18.6.2007 is melding gemaakt van het feit dat het aannemingsbedrijf de vloerplaat aan het uitvoeren was (het beton voor de gewapende vloerplaat werd aangeleverd door betonmixers van het bedrijf terwijl ondanks het mondeling bevel tot stopzetting, (afgevaardigde van eiseres) verklaarde dat de werken alsnog zouden voltooid worden.

-in het p.v. van 2.7.2007 werd melding gemaakt van het feit dat de ondertussen uitgeharde betonplaat in gebruik werd genomen: er werden 2 grindbergen, betonnetten en poorten opgeslagen: tevens werden er voertuigen aangetroffen die toebehoorden aan eiseres.

De eerste grief kan dan ook niet worden weerhouden.

2. Tweede grief: schending van art.99 en 146 D.R.O., art.3,29 ° lid Besluit Vlaamse Regering dd.14.4.2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, art.159 G.W., schending van de art.2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht, alsmede van de art.10 en 11 G.W., alsmede van de art.1,10 en 11 van het gecoördineerd stedenbouwdecreet van 11.10.1996, en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, inzonderheid het rechtszekerheids-, zorgvuldigheids- motiverings- en redelijkheidsbeginsel en uit machtsoverschrijding.

Eiseres stelt dat de procedure die geleid heeft tot de beslissing om een administratieve geldboete op te leggen achtereenvolgens behelst:

- het mondeling stakingsbevel
- de beslissing tot bekrachtiging van het stakingsbevel
- het proces-verbaal
- de bestreden beslissing van de rekenplichtige van het herstelfonds tot het opleggen van een administratieve geldboete
- het dwangbevel

Deze beslissingen samen maken een complexe administratieve rechtshandeling uit volgens eiseres, hetgeen verweerster betwist.

Wat er ook van zij, het is evident dat de doorbreking van een bekrachtigd stakingsbevel een noodzakelijke voorwaarde is voor het opleggen van de administratieve geldboete, die thans wordt betwist door eiseres. Dit erkennen beide partijen.

Derhalve dient ook het stakingsbevel (en bijgevolg het voorafgaandelijke p.v.) op de wettigheid worden getoetst.

Eiseres stelt dat het stakingsbevel onwettig is omdat er geen sprake is van enige vergunningsplicht ingevolge art.99 D.R.O. en derhalve ook geen inbreuk van art.146 D.R.O.

Art.99 D.R.O. bepaalt het volgende:

Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

1° bouwen, op een grond één of meer vaste inrichtingen plaatsen, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit;

.....

5° een grond gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten voor:

- a. het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval;*
- b. het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens;*

...

Art.146 D.R.O. heeft het over de strafsancties.

Art.154 D.R.O. bepaalt het volgende:

De in art.148 bedoelde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie kunnen mondeling ter plaatse de onmiddellijke staking van het werk, de handelingen of van het gebruik bevelen indien zij vaststellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in art.146 of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van art.114 §2.

Wat de vergunningsplicht betreft met betrekking tot het verharden van de betonplaat in de bufferzone 3 van het BPA langsheen de kerkhofmuur werd reeds vermeld dat er hiervoor geen stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd.

Dit was volgens het p.v. van 18.6.2007 nodig onder verwijzing naar art.3 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken,handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (+ latere wijzigingen): *aangezien het noch een militair,noch een openbaar domein,noch een verharding bij een vergund woongebouw betreft en de verharding zich niet beperkt tot een strikt noodzakelijke toegang is de aanleg van de verharding niet vrijgesteld van een stedenbouwkundige vergunning.*

De 'inbreuk mbt de verharding ' werd vastgesteld op 2.7.07.

Art.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14/04/2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken,handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig (+ de later wijzigingen) is stelt het volgende:

Art.3.1.:Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de volgende handelingen:

- 1° gebruikelijk ondergrondse constructies als ze niet voor de rooilijn of in een achteruitbouwstrook liggen;*
- 2° handelingen zonder stabiliteitswerken en zonder wijziging van het fysiek bouwvolume aan zijgevels,achtergevels en daken;*
- 3° zonnepanelen of zonneboilers die geïntegreerd zijn in het hellende dakvlak;*
- 4° binnenverbouwingen zonder stabiliteitswerken;*
- 5° afsluitingen tot en hoogte van twee meter in de zijtuin en achtertuin;*
- 6° afsluitingen tot een hoogte van twee meter in de voortuin*
- 7° gesloten afsluitingen tot een hoogte van 1 meter in de voortuin;*
- 8° de strikt noodzakelijke toegangen tot en opritten naar het gebouw of de gebouwen;*
- 9° de plaatsing van seizoensgebonden,niet-overdekte terrassen bij horecazaken;*

Art.3.2.De vrijstelling,vermeld in art.3.1.geldt enkel als handelingen voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° ze worden volledig uitgevoerd binnen een straal van 30 meter van een hoofdzakelijk vergund of vergund geacht gebouw;*
- 2° er wordt geen vergunningsplichtige functiewijziging uitgevoerd;*
- 3° de handelingen vermeld in art.3.1,1°,5°,6°7° en 8° zijn niet gesitueerd in een oeverzone,afgebakend in een bekkenbeheersplan of deelbekkenbeheersplan,noch in de 5 meter brede strook,te rekenen vanaf de bovenste rand van het talud van ingedeelde onbevaarbare of onbevaarbare waterlopen.*

Eiseres stelt tevergeefs dat de 'verhardingswerken' een herstelling betroffen van reeds lang bestaande verhardingen,zodoende dat de vergunningsplicht voor verhardingen slechts van toepassing zou zijn vanaf 1.5.2000 (het besluit van 14.04.2000 trad in werking op 01.05.2000)

Dit is tegenstrijd met het p.v. van 15.06.2007 waaruit blijkt dat een nieuwe betonplaat werd gegoten.

Dit p.v. geldt tot bewijs van het tegendeel.

Immers, art. 148 D.R.O. bepaalt het volgende:

Onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, zijn de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal dat geldt tot bewijs van het tegendeel.

...

Eiseres draagt de bewijslast van het tegendeel en loopt aldus het bewijsrisico.

Het gegeven stakingsbevel blijft geldig doorheen de ganse procedure; eiseres heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid voorzien in art. 154,6° D.R.O. om in kortgeding de opheffing ervan te vorderen.

Alle werkzaamheden op het terrein inclusief 'het strijdig gebruik maken' vormen een doorbreking van een wettig stakingsbevel(en).

Een stakingsbevel impliceert een verbod ook om niet-vergunningsplichtige werken ter afwerking en ter begeleiding van een ingebruikname uit te voeren.

Eiseres verwijst vervolgens in haar besluiten naar:

- schending van de motiveringsplicht.
- schending van het rechtszekerheidsbeginsel
- schending van het zorgvuldigheidsbeginsel
- schending van het redelijkheidsbeginsel
- machtsoverschrijding

Er worden evenwel door eiseres geen argumenten aangehaald om zulks te staven en de rechtbank kan ook ambtshalve geen inbreuk op voormelde beginselen van behoorlijk bestuur ontwaren.

Eiseres stelt vervolgens dat het gewestplan onwettig is (industriegebied) en bijgevolg ook het BPA waarin het zijn grondslag vond, en dit ingevolge het arrest dd. 9.9.2009 van de Raad van State (nr. van 9.9.2009 waarbij het B.P.A. werd vernietigd).

Dit laatste is inderdaad correct.

Er dient aldus te worden teruggevallen op het gewestplan zoals bestaande voor de onwettige wijzigingen. De percelen werden bestempeld als industriegebied.

Ten onrechte haalt eiseres deze oorspronkelijke bestemming aan om te stellen dat er geen inbreuk werd gepleegd omwille van de vrijstelling van de vergunningsplicht.

Terzake wordt door verweerster verwezen naar het vonnis van de rechtbank eerste aanleg Leuven dd.5.10.2011.

Hierin ging het over het volgende:

In voormelde zaak vorderde de veroordeling van tot het uitvoeren van herstelmaatregelen (gesteund op art.6.1.41 §1 V.C.R.O.-het vroegere art.149 §1 D.R.O.) wegens stedenbouwkundige overtredingen,meer bepaald vorderde zij de afbraak van alle uitgevoerde werken binnen de 15 meter zone ten opzichte van de achterste en de zijdelingse perceelsgrens (kant kerkhofmuur) van het perceel gelegen te kadastraal gekend onder en deze zone in te richten als bufferzone en dit onder verbeurte van een dwangsom.

De rechtbank oordeelde op 5.10.11 dat de vordering ontvankelijk en gegrond was en verklaarde het vonnis voorlopig uitvoerbaar.

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door dit beroep is nog hangende.

De rechtbank weerhield stedenbouwkundige inbreken begaan door de bvba (art.99 D.R.O. nu art.4.2.1.VCRO) meer bepaald (1) het uitvoeren van werken zonder voorafgaande vergunning en (2)het niet respecteren van de bufferzone van 15 meter.

Mbt het uitvoeren van werken zonder voorafgaande stedenbouwvergunningen verwees de rechtbank naar:

-het bouwen van 8 boxen voor de opslag van zand en grint (hoogte +/- 3,20 meter), het realiseren van funderingen voor het bouwen van minimaal 3 bijkomende boxen en het vernieuwen van een bestaande afsluiting door een afsluiting uit betonnen palen en platen van 1,50 meter hoogte over een afstand van ongeveer 90 meter (proces-verbaal van 14.1.2005).

-het aanleggen van een volledige betonplaat aan de achterzijde en linker perceelsgrens langsheen de kerkhofmuur (proces-verbaal van 19 juni 2007).

-het oprichten van een nieuw afdak met stapelplaats (oppervlakte +/- 200 m²,hoogte +/- 7 meter),het wijzigen van het relief en het aanbrengen van een betonverharding in een bufferzone langsheen de achterste perceelsgrens (proces-verbaal van 24 oktober 2007).

De rechtbank stelde vast dat iasbetreffend geen stedenbouwkundige vergunningen kon voorleggen, geen regularisatieaanvragen indiende en de verschillende stakingsbevelen naast zich neerlegde.

Het betreft volgens de rechtbank geen instandhoudings- of onderhoudswerken doch wel nieuwe constructies die zijn opgericht en om een betonverharding die werd aangebracht.

kan zich ,aldus de rechtbank, evenmin beroepen op de milieuvergunning klasse 2 van 7 december 2000 voor de verkoop van bouwmaterialen.

Hoewel tegen voormeld vonnis hoger beroep werd ingesteld door
neemt zulks niet weg dat krachtens art.24 Ger.W. iedere eindbeslissing gezag
van gewijsde heeft vanaf de uitspraak en dat volgens art.26 Ger.W. het gezag van
rechterlijk gewijsde blijft bestaan zolang de beslissing niet ongedaan is gemaakt.
In tegenstelling tot wat eiseres voorhoudt was het wel degelijk
die verwerende partij was in het vonnis van 5.10.2011
van de negende kamer.

De rechtbank is het eens met de motieven die de rechter van de negende kamer ertoe
gebracht hebben om de herstellvordering zoals hoger vermeld in te willigen hetgeen
uiteraard stedenbouwkundige inbreuken impliceert.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat voor zover eiseres meent dat het gewoonlijk
gebruik van de grond voor opslag van grint en zand niet vergunningsplichtig zou zijn
met verwijzing naar art.4.2.1.5^o V.C.R.O. het Hof van Cassatie daarover reeds een
beslissing velde :

Desbetreffend werd het volgende middel ingeroepen:

*Nog voor het invoeren van een vergunningsplicht en de strafbaarheidsstelling sedert
1.5.2000 gebruikte eiser het betrokken kadastraal perceel voor het stallen van voertuigen
en de opslag van materiaal;het instandhouden van werken of handelingen die op het
ogenblik van hun uitvoering of voortzetting niet vergunningsplichtig waren,maar het
nadien ingevolge het ingrijpen van de decreetgever wel werden,zijn op grond van het
legaliteitsbeginsel en art.2,eerste lid,Strafwetboek niet strafbaar;het arrest beantwoordt
eisers conclusie niet.*

Het Hof van Cassatie stelde:

*Volgens art.2 B.W. beschikt de wet alleen voor het toekomstige. Zij heeft geen
terugwerkende kracht.*

*Handelingen die voordien niet vergunningsplichtig waren,worden dit wel vanaf het
ogenblik dat de wet dit vereist,en waarbij het niet voldoen aan deze verplichting vanaf
dan ook strafbaar kan worden gesteld.*

Inzoverre het middel op een andere rechtsopvatting berust,faalt het naar recht.

(Cass.6.12.2011

Wat het verzoek tot matiging betreft met betrekking tot de opgelegde geldboete dient te
worden opgemerkt dat de rechtbank van oordeel is dat er geen sprake kan zijn van enige
onmogelijkheid in hoofde van eiseres om het stakingsbevel na te leven (zie hoger).

Besluit: de vordering is ontvankelijk doch niet gegrond.

IV. De gerechtskosten

Huidige vordering betreft een niet in geld waardebare vordering zodat het basisbedrag 1.320 euro bedraagt waartoe eiseres wordt veroordeeld.

V. Beslissing

Rechtsprekend in eerste aanleg, op tegenspraak,

Verklaart de eis ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt eiseres tot de kosten.

Begroot deze kosten in hoofde van verweerster als volgt:

Rechtsplegingvergoeding: 1.320 euro.

Dit vonnis werd uitgesproken in de openbare terechtzitting van de zevende kamer van de rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Leuven op 22 mei 2012, waar zitting namen :

alleenzetelend rechter, bijgestaan door
griffier.